

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Velika Gorica, Trg kralja Tomislava 36

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Velikoj Gorici, po sutkinji tog suda Tei Mirošević, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Ane Lovrić kao zapisničarke, u kaznenom postupku protiv optužene Martine Božić zbog kaznenog djela iz članka 177. stavak 2. Kaznenog zakona („Narodne novine“ br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18– dalje u tekstu: KZ/11), povodom optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Velikoj Gorici broj KOz-DO-27/22 od 16. ožujka 2022., nakon održane javne rasprave 12. rujna 2025. te 3. prosinca 2025. u prisutnosti zamjenice ODO u Velikoj Gorici Ines Mance Štimac te optužene Martine Božić, dana 3. prosinca 2025., objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Optužena Martina Božić rođena Drenski, OIB: 35980966177, kćer Ivica i Elizabete, rođena 21. siječnja 1984. u Zagrebu, s prebivalištem u Zagrebu, Bašćanske ploče 29, državljanka Republike Hrvatske, zaposlena kao dostavljač u restoranu "Paprika" sa sjedištem u Lučkom s mjesečnim primanjima od 1.090,00 eura, ekonomist, SSS, razvedena, majka jednog djeteta, ne vodi se drugi kazneni postupak protiv nje

k r i v a j e

što je:

- u vremenskom razdoblju od 2010. do 5. srpnja 2021. u Botincu i Donjem Stupniku, kao majka mlt. Tie Božić zajedno s Ivicom Božićem ocem mlt. Tie Božić, rođene 9. kolovoza 2006., pristajući da ugrozi psihofizički razvoj djeteta, protivno članku 4. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, koristila neadekvatne odgojne postupke, pa ju je tjelesno kažnjavala te vrijeđala i omalovažavala mlt. Tiu, emocionalno zlostavljala mlt. Tiu, zanemarivala njene potrebe, nije zaštitila mlt. Tiu od međusobnog konfliktnog i nasilnog odnosa i uskratila mlt. Tii pravo na oba roditelja, zbog čega su obitelji u više navrata bile određene mjere stručne pomoći i potpore, a posljednja mjera izrečena je rješenjem Centra u vremenu od 15. srpnja 2020. do 15. srpnja 2021., a što je kod mlt. Tie dovelo do psihotraumatizacije, posttraumatske reakcije, visoke kliničke depresivnosti kroz oscilacije raspoloženja, impulzivnosti, prekomjerne tjelesne težine, samoozljeđivanja i tikova žmirkanja,

- dakle, zlostavila dijete i grubo povrijedila djetetova prava,

- čime je počinila kazneno djelo protiv braka, obitelji i djece – povredom djetetovih prava – opisano i kažnjivo po članku 177. stavak 2. KZ/11

II. Na temelju članka 177. stavak 2. KZ/11 optuženoj Martini Božić se za kazneno djelo povrede djetetovih prava počinjeno na štetu maloljetne Tie Božić

u t v r đ u j e

KAZNA ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE

III. Na temelju članka 56. KZ/11 optuženoj Martini Božić

i z r i č e

UVJETNA OSUDA

na način da se kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine neće izvršiti ukoliko optužena u roku od 2 (dvije) godine ne počinii novo kazneno djelo.

IV. Na temelju članka 70. KZ/11 optuženoj se izriče sigurnosna mjera obveznog psihosocijalnog tretmana koja može trajati do prestanka razloga zbog kojih je izrečena, a najdulje 2 (dvije) godine.

V. Na temelju odredbe članka 148. stavka 1. ZKP/08 u vezi s odredbom članka 145. stavka 2. točka 1. i 6. ZKP/08 nalaže se optuženoj Martini Božić da u roku od šezdeset dana od pravomoćnosti presude plati troškove ovoga kaznenog postupka u visini od 100,00 (sto) eura a što obuhvaća paušalnu svotu.

Obrazloženje

1. Općinsko državno odvjetništvo u Velikoj Gorici podiglo je uvodno citiranu optužnicu protiv prvooptužene Martine Božić i drugooptuženog Ivica Božića, zbog kaznenog djela iz članka 177. stavak 2. KZ/11. Postupak u odnosu na drugooptuženog je razdvojen 29. veljače 2024. te dovršen istoga dana pod posebnim brojem, dok se u odnosu na prvooptuženu nastavio voditi.

2. Optužena Martina Božić pozvana da se očituje o optužbi je izjavila da se ne smatra krivom za kazneno djelo koje joj se optužnicom stavlja na teret.

3. Tijekom dokaznog postupka pročitano je izvješće Centra za socijalnu skrb Velika Gorica od 12. travnja 2021. (list 2-3), nalaz i mišljenje multidisciplinarnog tima za mlt. Tiu Božić od 25. srpnja 2019. (list 4-8), rješenje o određivanju mjere stručne pomoći i potpore u ostvarivanju skrbi o djetetu roditeljima Martini i Ivici Božić, Centra za socijalnu skrb Velika Gorica od 14. srpnja 2020. (list 9-10), završno izvješće voditelja mjere stručne pomoći i potpore (list 11-13), mjesečna izvješća voditelja mjere (list 14-62, list 76-81, list 86-124), izvještaj o pohađanju nastave i suradnji s roditeljima u školskoj godini 2019./2020. i 2020./2021. OŠ Brezovica od 23. studenog 2020. (list 63-64), dokumentacija Centra za socijalnu skrb Velika Gorica (list 65-72, list 74-75, list 129, list 178-183, list 195-199, list 210, list 215-217, list 219, list 223-229, list 245-248),

izvješće Centra za socijalnu skrb Velika Gorica od 18. svibnja 2021. (list 82-85), medicinska dokumentacija Klinike za dječje bolesti Zagreb za mlt. Tiu od 17. veljače, 20. travnja 2021., 11. ožujka 2021., 13. listopada 2020., 23. studenog 2020., 28. prosinca 2020. i 17. veljače 2021. (list 131-137), zapisnik o prvom ispitivanju I. okrivljene Martine Božić (list 158-165), zapisnik o prvom ispitivanju II. okrivljenog Ivica Božića (list 166-173), presuda o razvodu braka od 20. lipnja 2018. (list 174), medicinska dokumentacija Poliklinike za zaštitu djece grada Zagreba za mlt. Tiu od 30. studenog 2015., 6. veljače 2020., 13. siječnja 2020., 15. listopada 2019., 13. rujna 2019., 28. lipnja 2019., 15. siječnja 2016. (list 200-207), medicinska dokumentacija Kliničkog bolničkog centra Zagreb, Klinike za psihološku medicinu dnevne bolnice za mladež za mlt. Tiu od 22. kolovoza 2017. i od 13. listopada 2020., 23. studenog 2020., 3. prosinca 2020., 28. prosinca 2020., 11. ožujka 2021., 20. travnja 2021., 20. veljače 2018., 4. studenog 2017. (list 211, list 232-240), medicinska dokumentacija Kliničkog bolničkog centra Zagreb, Klinike za pedijatriju, Poliklinike ambulate za pedijatrijsku endokrinologiju za mlt. Tiu od 10. studenog 2016. (list 230), zapisnik o ispitivanju svjedoka Lidije Čivrak (list 249-250), zapisnik o ispitivanju svjedoka Aide Handžić (list 251-252), izvješće o osobnim i obiteljskim prilikama za obitelj Božić od 23. studenog 2023. (list 335-339 spisa), na raspravi 29. veljače 2024. ispitana je svjedokinja Lidija Čivrak (list 348-349 spisa), na raspravi 12. travnja 2024. ispitana je svjedokinja Vesna Majstorović (list 358-361 spisa), na raspravi 12. travnja 2024. ispitan je svjedok Goran Kovačić (list 361-362 spisa), na raspravi 12. travnja 2024. ispitan je svjedok Ivica Drenski stariji (list 362-363 spisa), na raspravi 12. travnja 2024. ispitan je svjedok Ivica Drenski mlađi (list 363 spisa), na raspravi 17. listopada 2024. ispitana je svjedokinja Miradija Hadžić, na raspravi 17. listopada 2024. ispitana je svjedokinje Mira Župančić. (list 375-378 spisa), pročitana je izjava Ivica Božića od 17. travnja 2018. (list 406-407 spisa), na raspravi 3. prosinca 2025. ispitana je svjedokinja Nada Božić (list 447-448 spisa), na raspravi 3. prosinca 2025. ispitan je svjedok Ivica Božić (list 449-450 spisa).

4. U svojoj obrani optužena je porekla da bi djelo počinila. Navela je da su u početku braka ona i suprug Ivica živjeli kod nje, a kasnije su se preselili kod Ivica kada je on postao druga osoba. Kada je Tia imala svega godinu dana, Ivica ju je prevario. Kada je Tia imala 2 godine posvađali su se pa je ona Tiu uzela u auto. Tada su živjeli u Božićima 11 otprilike 2 godine, od 2006. do 2008. Tada su je Ivica i njegovi roditelji jednostavno bacili na cestu, pa je ona otišla. Svađe između njih nastale su primjerice jer Ivica nije htio staviti kapu djetetu kad bi puhalo, obući je kako treba. Zbog takvih svađa je od njega i otišla. Između 3. i 6. mjeseca Tia je imala alergijsku astmu pa je zahtijevala posebnu njegu. Svađali su se primjerice zbog kape, to su sitnice, ali koje su dovele do toga da su oni danas u postupku. Kada bi Tia dok je bila mlađa htjela vidjeti Ivicu, ona bi ga nazvala, a on nije za to pokazivao interes, kao sada. Tako je bilo prvih godina Tijinih života. Nisu se mogli usuglasiti niti gdje će Tia pohađati školu, pa je ona Tiu upisala u školu u Botincu. Živjela je kod roditelja koji su joj pomagali i sa Tiom što god je trebalo. Situacija se zakomplicirala kada je Tia imala astigmatizam te je trebala suglasnost Centra budući se otac nije javljao. Zna da su se nakon toga pokušali rastati. Teško joj je zbog Tije jer ona trpi posljedice zbog svega. Pokušali su se dva puta sporazumno razvesti, ali nije uspjelo. Sjeća se problema kada su zbog alergijske astme od koje boluje Tia morali pohađati dva dana obuku te su njih troje bili u vozilu kada ju je Ivica izbacio iz vozila, pa je ona opsovala, a ovo Ivica sve prijavio policiji. Na kraju su njih oba dvoje bili prekršajno prijavljeni. Prvi puta su u Centar za socijalnu skrb Samobor pozvani radi tog prekršaja, a onda je bio i još jedan. Tada joj je Ivica prijetio ubojstvom, njoj i djetetu, pa je to prijavila policiji, ali na kraju nije

potpisala zapisnik o prijavi. To je bilo 2013. godine. Kada je Tia išla drugi razred, 2015. godine Ivica se pojavio i Tia je bila jako sretna što ga vidi. Često bi dolazio u kuću njezinih roditelja da vidi Tiu. 2015. godine je Ivica rekao Tiji da će oni živjeti zajedno, međutim oni su se uvijek svađali i to nije bila opcija. 2.9.2015. došla je u policiju s ozljedama. Bila je ozlijeđena i ponižena. Tia je bila kod oca, pa je ona za povratak djeteta tražila i pomoć Centra, ali joj nitko nije pomogao. Ivica i njegova mama su dijete zatvorili u kuhinju, a nju tjerali iz kuće. 2. rujna 2015. prijavila je obiteljsko nasilje. Nakon toga nekoliko mjeseci nije došla do kćeri. Tada je svaki dan kontaktirala sa psihologicom Centra za socijalnu skrb Samobor, pa su konačno uspjeli dogovoriti za dijete termin u Poliklinici gdje je Tiu odvela. Sa 9 godina Tia je bila kod psihologa i psihijatra te je prošla njihove propisane protokole. Bez obzira što je Ivica počinio obiteljsko nasilje i što je proces na Goričkom sudu trajao 4 godine, ona je podnijela tužbu za razvod braka te je tražila da Ivica Tiu viđa uz nadzor. Prijavljivala je Ivicu i da zdravstveno ne brine o Tiji. U to vrijeme je Ivica imao probleme s travom, dosta je pio. Ivica je u Tijinom životu više prisutan od njezinog trećeg razreda 2015., cijelo to vrijeme od 2015. pa nadalje Ivica si dozvoljava da je ponižava, pljuje, udara, pa čak tuče i svoju majku pred Tiom. Ona Tiu nije kao dijete imala potrebu kažnjavati jer je ista bila poslušna. Nikada nije Tiu udarila niti po pelenama. Tia je slabije govorila. Smatra da krivnja ne može biti samo na jednom roditelju. Prijavila je i VI. Policijsku postaju i Centar za socijalnu skrb Samobor i Novi Zagreb. Obratila se i pravobraniteljici za djecu. Brakorazvod je trajao više od tri i pol godine. Bili su i na vještačenju u postupku brakorazvoda ali ona nalazom nije bila zadovoljna. Nalaz vještaka bio je u njezinu korist, a i mlt. Tia je izrazila želju da živi s njom. To je bilo 2018. kada je Ivica dao otkaz u HAC-u gdje je imao vrlo dobru plaću. Kupio je auto, a na kraju ništa nije imao. Zna da su imali nadzor. Voditeljica nadzora Karmen bavila se Ivicom kako bi se stabilizirao. U šestom Tijinom razredu djevojčica iz Botinca se ubila i tu je i Tia počela govoriti da je u depresiji te ju je odvela u Klaićevu. Već u 11. godini Tia je imala 5-10 kg više, pa ju je vodila nutricionisti. Točno je da je Tia imala tikove žmirkanja 2017. godine, a to nije dugo trajalo. Također je nastojala i zdravije kuhati, a kako je vrlo rano bila odvedena u McDonalds, naučila se na tu vrstu hrane i na brzu hranu. Tia je takve građe da se na nju sve lijepi. U osmom razredu kod školske liječnice Tia je imala 95 kilograma, a prije toga 100. Tiu nije omalovažavala niti tjelesno kažnjavala. Zapravo Tia je nju počela napadati i ona je takve situacije prijavljivala Centru i policiji. Tia je znala na nju nasrnuti, već ju je u šestom razredu prerasla. Pokušala je Tiu zaštititi na sve načine. Smatra da je za sve kriv spori sustav. Od smrti ove djevojčice u šestom razredu, Tia je imala individualna savjetovanja, a onda je završila u support grupi u Poliklinici za djecu. Tia joj je pričala da su sva djeca iz support grupe bila u kuksi (Kukuljevićeva bolnica), pa si je Tia napravila zareze na rukama te je bila zaprimljena u Kukuljevićevu iz koje je nakon 7 dana izašla. U to vrijeme je Ivica napadao Tiu, pa je s Tiom došla sve prijaviti u policiju. Zbog toga je Ivica i prekršajno sankcioniran. Ovaj prekršaj je bio prije 2020. kada je Tia završila u Kukuljevićevoj. Sjeća se da je treći dan boravka Tie u Kukuljevićevoj na odjel došla sa Ivicom te su njih dvoje komunicirali. Sjeća se da od vremena kada je otac navalio na Tiu, što su prekršajno prijavile, Tia sa ocem nije razgovarala sve do ovog njezinog boravka u Kukuljevićevoj. Nakon boravka u bolnici Ivica je Tiu odveo svojoj kući gdje ju je ponovno napao verbalno i fizički. Vrijeđao je Tiu, govorio je da je govno, pa je ona došla po nju i odvela je u policiju da ponašanje oca prijavi. Zbog tog događaja Ivica je proglašen krivim u prekršajnom postupku. Sve ono što je Ivica ranije radio njoj, sada je radio Tiji. Nakon ovog drugog prekršaja, Ivica je otišao u Njemačku, a Tia je odbijala ići u školu jer je Ivica obećao platiti oko 30.000,00 kuna za privatnu školu, što nije učinio. Nije uskraćivala susrete

Tia i oca, osim kad su stvari skroz otišle krivo, ali ni tu više nije imala utjecaja jer je Tia sama birala. Tiu nije vidjela od 17.3. kada je otišla kod tate koji se vratio iz Njemačke. Od tada ne viđa Tiu. To nije prvi puta već treći da ne viđa dijete. Svi doktori su rekli da Tia ne treba lijekove, već zdravu okolinu. Tijini simptomi su malo veći, navršila je 15 godina i ne ide joj se u školu jer joj tata stalno obećaje da će platiti neke privatne škole, a što neće. Tia je sa ocem ali privatna škola joj nije plaćena. Zna da joj je Tia govorila jedno vrijeme da ne želi viđati tatu u vrijeme kada je nad njom počinio drugi prekršaj. Tia puno vremena provodi za kompjuterom. Tiu je pokušala zaštititi na sve moguće načine. Prijavljivala je institucije, jer su trebale štititi njezino dijete, a ona ju je štitila koliko je mogla. Plaćala je na kraju Tiji psihologa. Tia je jedva završila osmi razred škole online. Tia je kod oca u trećem mjesecu otišla potajice u dogovoru sa ocem i voditeljicom nadzora. Tia ne pohađa srednju školu. Najveći problem između nje i Tie je u tome što je ona tražila da Tia napiše domaću zadaću i da nešto da od sebe, a ona to nije htjela. Priložila je dokaze vezano za svoje prijave. Navela je da Tiu nikad nije tjelesno kažnjavala niti ju vrijeđala niti omalovažavala. Moguće je da joj se razdoblje tijekom 2022., kad je Tia završila na psihijatriji zbog rezanja a čemu je prethodilo razdoblje kada je bila ležala u krevetu i nije se htjela ustati, joj se obratila na način koji se njoj mogao činiti kao vrijeđanje ali istaknula je da je Tiu u tom trenutku sve vrijeđalo a ona je bila očajna u želji da se Tia ustane iz kreveta. Smatra da je okidač Tijine depresije između ostalog činjenica što se jedna djevojčica iz njezine škole ubila nedugo prije toga. Točno je da se s Ivicom sukobljavala u Tijinoj nazočnosti, Ivica ju je redovito fizički napadao u Tijinom prisustvu, čak ju je tri puta gušio pred njom, a jednom prilikom kad su bili na ljetovanju ju je gurnuo na način da je pala i glavom udarila u betonski prag te je zadobila ozljedu glave. Ivici nije nikad uskraćivala mogućnost da se vidi sa Tijom, on je sam odlazio od njih te se vraćao kad je htio a tada bi nasilno dolazio u njihov dom te je u dva navrata i oteo Tiu. Ne zna zašto je Ivica to radio ali zna da je Ivica od Tijine prve godine života imao plan da Tiu odvoji od nje a ideju za to je dobio od žene s kojom je bio u vezi u razdoblju dok se ona bavila Tijom i vodila ju na vježbice zbog hipertonusa mišića. Za to vrijeme kao i uvijek kad je Tiju trebalo voditi liječniku, Ivica se udaljio od njih, te je pronašao ljubavnicu a koja mu je pričala o tome kako je njoj oduzeto dijete pa je on odlučio napraviti njoj isto. Dodala je da ju je Ivica prvi put davio 2009. u Tijinoj nazočnosti a njihovi sukobi koji su bili posljedica njegovog nasilja prema njoj su se intenzivirali 2015. u kojem razdoblju je Tia često svjedočila tome a reagirala je tome da je bježala za kompjuter igrati igrice. Samo jednom je zapravo reagirala na to nasilje i to na način da je Ivicu napala reketom i tjerala ga iz stana. Tiu je pokušala zaštititi od izloženosti njezinim svađama s Ivicom na način da bi se ona sama udaljila iz kuće van a Ivica i Tia bi ostali u kući. Zamijetila je promjene u ponašanju kod Tije koje su bile posljedice njihovih svađa a koje su se evidentirale na način da joj je Tia jednom prilikom kad je bila u dobi od 5 i pol godina lupala šakama kad su išle iz vrtića, a 2015. nakon što se Tia vratila kod nje, nakon boravka kod Ivica u trajanju od 8 mjeseci, Tia se sakrila ispod stola i plakala, kad ju je pitala zašto plače, Tia je nacrtala crtež s natpisima "ja sam glupa" i slično ali joj nije rekla zašto plače. Njezin otac i ona su primijetili da Tia nije dobro, a nije ni mogla biti dobro obzirom da nije bila s njom a ona je cijeli život podredila njoj, od kad je bila mala beba ju je vodila po parkićima i tada i danas je njezin život podređen njoj, a obzirom da nije bila dobro, obratila se gospođi Majstorović te ju odvela u Đorđićevu kako bi dobila pomoć koja joj treba da bi na kraju tamo bila samo ispitivana o tome koji roditelj je bolji. Kad je nakon toga dolazila po Tiju u školu ona bi se samo okrenula i pravila da ju ne poznaje što smatra da je bila posljedica utjecaja Ivice i njegove obitelji. Tia je bila izuzetno dobro dijete te da je i danas dobra osoba te ju nije nikad imala potrebu kažnjavati. Bila je

samo jedna situacija u ožujku 2021. kada Tia nije htjela napisati domaću zadaću pa joj je ona htjela oduzeti mobitel dok ne napiše zadaću, a sve po uputi psihoterapeutkinje kod koje je Tia tada odlazila, međutim Tia joj se počela postavljati i nije joj htjela dati mobitel te se čak u jednom trenutku bacila na krevet kao da će ju ona udariti a ona ju uopće nije htjela udariti nego joj samo uzeti mobitel. Nakon toga, Tia je uzela ruksak, s namjerom da se udalji iz kuće, a budući da je bilo 10 sati navečer ona je zaključala kuću kako Tia ne bi mogla otići. Idućega jutra kada je otišla na posao, Tia je otišla kod svoje bake Nade Božić gdje je ostala do današnjega dana. Bilo je ranije situacije kada je Tia prijetila da će si nešto napraviti zbog čega je ona skinula vrata s Tijine sobe i to su bile metode koje je koristila kako bi kontrolirala Tiu. Napomenula je da danas njezin odnos s Tiom jedva postoji te da joj je taj dio života ukraden kao i Tiji. Ona svaki tjedan odlazi kod nje a u početku ju je Tia gledala s prozora a sva komunikacija je išla preko Ivica i bake, a danas Tia već izlazi iz kuće i susreće se s njom te razgovaraju ispred kuće a ona joj ponekad donese i poklon.

5. S obzirom na ovakvu obranu optužene proizlazi da nije sporno da je kroz inkriminirano razdoblje dolazilo do međusobno konfliktnog i nasilnog odnosa između optužene i Ivica Božića od kojeg konflikta djeteta nisu zaštitili te da su takvim postupanjem povrijeđena prava djeteta Tije Božić. Sporno je da li je je optužena koristila neadekvatne odgojne postupke, tjelesno kažnjavala te vrijeđala i omalovažavala maloljetnu Tiju, emocionalno zlostavljala što je kod djeteta dovelo do psihotraumatizacije posttraumatske reakcije, visoke kliničke depresivnosti kroz oscilacije raspoloženja, impulzivnosti, prekomjerne tjelesne težine, samoozljeđivanja i tikova žmirkanja.

6. Iz iskaza svjedokinje Lidije Čivrak, zaposlenice u Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb, Područni ured Velika Gorica kao psiholog na Odjelu za djecu i mlade i obitelj proizlazi da su u studenom 2019. godine u Centru dobili ustup spisa iz CZSS-a Zagreb, Podružnice Novi Zagreb obzirom da je majka Martina Božić prijavila prebivalište na adresu u Velikoj Gorici. U više navrata je zajedno sa socijalnom radnicom Marijom Runje razgovarala sa roditeljima Martinom i Ivicom Božić, kao i sa maloljetnom Tiom Božić. Od početka rada sa obitelji bilo je uočljivo da je njihov odnos vrlo poremećen, niti mjera nadzora nije dovela do pomaka. Maloljetna Tia je obrađivana u Poliklinici za zaštitu djece i mladih grada Zagreba, gdje je također to ustanovljeno kao i Tijini depresivni simptomi i vrlo intenzivni emotivni problemi. Maloljetna Tia je u nekoliko navrata prelazila od jednog roditelja k drugom u tom periodu najčešće odbija sve kontakte s drugim roditeljem zbog njihovog međusobnog jako lošeg odnosa, oni Tiju uključuju u svoj odnos i ne utječu na nju u smjeru zbližavanja s drugim roditeljem. Sa Tijom je prvi put razgovarala u veljači 2020., kada je majka koja ju je dovela jedva dozvolila da se razgovor obavi sa djevojčicom nasamo. Tada je Tia živjela sa majkom i odbijala kontakte s ocem navodeći da je on grub i da joj priča protiv majke te je upućuje u sudske postupke. Nakon sukoba s majkom kada su se čak i fizički sukobile Tia odlazi u ožujku iste godine kod oca. Tia je i tada odbijala kontakte s majkom i dalje se roditelji međusobno optužuju, Tia se žalila da joj majka nije željela dati stvari, da je zadržala čak i laptop koji joj treba za školu, dok majka daje kontradiktorna opravdanja tvrdeći da taj laptop nije kod nje, pa da je pokvaren. Majka se inače pokazala kao konfliktnija te često kontradiktorna u svojim izjavama. Roditelji su potpuno nekritični prema sebi i svojim postupcima, svu krivnju svaljuju na drugog roditelja, a Tiju vode psiholozima i psihijatrima u želji da njoj pomognu nesvjesni svoje uloge u njezinim problemima, odnosno da je njihov narušen odnosno upravo uzrok

Tijinih emocionalnih problema. Maloljetna Tia je u periodu dok je živjela kod majke pričala o neadekvatnim odgojnim postupcima, odnosno o fizičkom kažnjavanju od strane oca, a u periodu dok je živjela kod oca, slične prigovore iznosi za majku. U svezi svega navedenog a s obzirom da dosadašnja poduzimanja i mjere stručne pomoći i potpore nije pokazala rezultate Centar je nadležnom državnom odvjetništvu podnio kaznenu prijavu zbog kaznenog djela povrede djetetovih prava jer je zaključeno da su roditelji odgovorni što je došlo do psihotraumatizacije kod Tije Božić, te su priložena sva pismena koja potkrepljuju sve opisano. Dodaje da nakon toga nisu više imali nikakva daljnja postupanja prema obitelji Božić. U trećem mjesecu 2021. godine otac djeteta Tie Božić pokrenuo je postupak radi odlučivanja o roditeljskoj skrbi te je istome djetetu povjereno na skrb nakon čega je prijavio prebivališta djeteta na području nadležnosti HZZSR PU Samobor. U siječnju 2022. HZZSR PU Velika Gorica nazvao je otac djeteta Tie Božić kako bi nas obavijestio da je pozvao policiju obzirom da je na kuću adresu gdje se nalazio s djetetom došla majka djeteta a koju djetete nije htjelo vidjeti. I tijekom našeg ranije postupanja obitelji Božić bilo je uobičajeno da djetete Tia dok je bila s ocem nije željela vidjeti majku te je govorila loše o njoj, a dok je bila s majkom, nije viđala oca te je bila kritična prema njemu, općenito je često mijenjala mišljenje o svojim roditeljima te o tome s kime želi živjeti što je sve posljedica psihičkih problema koje je imala do kojih je dovela manipulacija oba roditelja a o čemu smo detaljno izvještavali u svojim izvješćima. Tijekom 2020. Tia je živjela kod majke i nije viđala oca te jednom prilikom nakon sukoba s istom završila je u psihijatrijskoj bolnici u Kukuljevićevoj gdje ju je posjetio otac te se s njom dogovorio o daljnjim susretima koji su se nakon toga počeli održavati. Ubrzo nakon toga Tia je u potpunosti prešla kod oca te više nije htjela viđati majku a nakon toga donesena je odluka o povjeravanju djeteta ocu. Istaknula je da je odnos između optužene i Ivica Božića bio jedan od najkonfliktnijih odnosa koje je ikad vidjela u svojoj karijeri a u svemu tome je odrastala mala Tia. Još 2015. je pokrenut nadzor u obitelji Božić te je obitelji izricana mjera stručne pomoći a potom i intenzivne stručne pomoć a koja je trajala dok su bili u nadležnosti njihovog stručnog centra, međutim iste nisu polučile očekivani uspjeh. Tijekom postupanja u obitelji Božić bilo im je poznato da je Ivica Božić bio osuđen zbog nasilja u obitelji, tu im je informaciju optužena opetovano ponavljala. Ne sjeća se točno da bi bio prijavljen ili osuđivan zbog nasilja u obitelji nakon 2019. ali joj je poznato da je optužbi za obiteljsko nasilje bilo i za jednu i za drugu stranu odnosno kako za Martinu Božić ni za Ivicu Božića. U cjelokupnom se postupanju prema obitelji uvijek vodila načelom zaštite interesa i dobrobiti djeteta te u potpunosti pridržavala zakona i propisanih procedura, kako ona osobno tako i cijeli stručni tim. Poznat joj je događaj iz 2019. gdje je optužena uslijed fizičkog sukoba s mlt. Tiom oko mobitela istu uhvatila za vrat u području grkljana. Mlt. Tia je bila žrtva nasilja kako od strane oca tako i od stane majke tako da nema govora o tome da bi optužena bila isključivo žrtva, a Ivica Božić jedini nasilnik, jedina isključiva žrtva u ovome svemu bila je mlt. Tia. Suradnja roditelja s njihovim centrom prilikom provođenja nadzora i izrečenih mjera bila takva da je otac u istome bio suradljiviji te da je puno više pratio njihove upute i savjete dok je majka cijelo vrijeme bila povišenih tenzija, napeta i impulzivna te je stalno optuživala i prebacivala krivnju te verbalno-agresivno izražavala svoje nezadovoljstvo radom centara za socijalnu skrb. I jedan i drugi roditelj su se međusobno cijelo vrijeme optuživali te bili nekritični prema vlastitom ponašanju i utjecaju istoga na Tiju.

7. Ispitana u svojstvu svjedoka Aida Handžić, provoditeljica mjere stručne pomoći i potpore u ostvarivanju skrbi o djetetu iz Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područni ured Novi Zagreb, navela je kako joj je prvenstveno zadatak bio praćenje

koliko često majka, odnosno da li redovito odvodi Tiu kod psihijatra. Majka osim što je Tiu odvodila u Klaićevu kod psihijatra koji je i ranije pratio djevojčicu uključila ju je i u psihoterapiju kod terapeutkinje na Krugama. Od početka provođenja mjere od srpnja 2020. do negdje veljače 2021., majka je Tiu redovito odvodila kod psihijatra. Tia se prilikom svakog dolaska oca u Hrvatsku viđala s ocem i odlazila u Stupnik, majka nije priječila susrete Tije s ocem. Negdje u veljači, ne sjeća se točno koji dan, u kasnim večernjim satima zvao ju je Ivica Božić te ju informirao da je došlo do sukoba majke i Tije, na što se otac odlučio vratiti se u Hrvatsku, napustiti posao i preuzeti brigu o Tiji. Od tada Tia živi sa ocem u Stupniku. Nakon toga jednom prilikom je dogovorila da ona i Martina Božić odu u Stupnik kako bi majka i kćer ostvarile susreti i kako bi ona vidjela kakav će taj susret i odnos majke i kćerke biti. Tada je Tia inzistirala da majka izađe iz kuće, a Ivica se stalno vraćao na neke nerazjašnjene teme iz njihove prošlosti kao supružnika. Njihova rasprava je bila dosta žustra, nazočila joj je i Tia, te je ona morala to prekinuti. U potpunosti stoji iza svih podnesenih mjesečnih izvješća koja je podnosila do srpnja 2021. Otac Ivica joj je govorio o fizičkom sukobu majke i kćeri, roditelji nisu interes djeteta uspjeli staviti ispred svojih interesa, što se očito reflektiralo na emocionalno stanje njihovog djeteta. Nedovoljna briga roditelja oko Tijinih školskih obaveza, velik broj neopravdanih izostanaka za vrijeme dok je živjela s majkom. Nakon što je Tia preselila kod oca, kao roditelji nisu uspjeli privoliti da Tia viđa majku. Od Tije nije dobila puno informacija, odbijala je s njom razgovarati, uvijek govoreći da taj dan nije raspoložena.

8. Ispitana u svojstvu svjedokinje Vesna Majstorović, psihologinja iz Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područni ured Samobor, navela je da joj je 20. rujna 2016. od strane PU Novi Zagreb ustupljen spis te je tada počelo njeno postupanje u obitelji Božić a sve obzirom da je sudskom odlukom odlučeno da će dijete Tia Božić stanovati s ocem. Obitelj je u tretmanu bila do kraja 2016. kada se dijete vratilo natrag majci te joj je za obitelj ponovo postao nadležan PU Novi Zagreb. U razdoblju dok je Tia stanovala s ocem, njezina majka je redovito istog prijavljivala policiji te je u konačnici radi brojnih policijski intervencija, a radilo se o 2-3 intervencije tjedno te obveza da posljedično odlazi na razgovore u Centar za socijalnu skrb, otac odustao da Tia živi s njim te ju vratio majci. U tom razdoblju obitelji su izricane mjere stručne pomoći i potpore u ostvarivanju roditeljske skrbi te su roditelji djeteta bili upućeni da se uključe u školu za roditelje kako bi razvilo roditeljske kompetencije što nisu učinili od te iste 2016. Iz svojeg postupanja prema obitelji Božić saznala je da su u istoj u vrijeme dok su živjeli u obiteljskoj zajednici bili izuzetno narušeni roditeljski odnosi te da su se događale učestale svađe među roditeljima kojima je dijete svjedočilo, također u to vrijeme su oba roditelja bila i ovisna o kocki zbog čega su nastali veliki dugovi. Dijete je često gledalo svađe roditelja kao i policijske intervencije kod istog a redovito je svjedočilo i verbalnim ispadima svoje majke koja "kad ju uhvati" postane izrazito verbalno agresivna i logoreična te riječi iz nje izlaze poput topovske paljbe. Verbalno agresivna postane prema bilo kojoj osobi koja se nalazi u njenoj prisutnosti pa je tako i prema meni više puta bila zbog čega sam bila prisiljena prekinuti naš daljnji razgovor, a takvim njezinim ispadima redovito je svjedočila i Tia koja je i sama bila žrtva takvih napada. Tia joj je pričala kako njezina majka urla na nju i vrijeđa ju govoreći joj da je glupa i da je ona kriva za sve što se događa. Zbog svega toga, Tia je bila u izrazitom stresu i traumatizirana a što je vidjela. Prilikom razgovora s njom gdje je očito bilo da Tia nije dobro iako je ona uvijek na njezine upite odgovarala da je dobro ali isto je činila jer je smatrala da mora tako odgovoriti. Prilikom njihovih razgovora cijelo vrijeme je gledala u pod i krčila prste te je bila izrazito tjeskobna zbog čega joj je nudila da razgovor

odgode za drugi dan kada će joj biti bolje na što joj je Tia odgovarala da je ona uvijek takva te da nema potrebe za odgađanjem razgovora. Naknadno su saznali da je Tia bila izložena i vršnjačkom nasilju u školi te su zbog svega navedenog majku uputili da potraži stručnu pomoć za dijete što je ista učinila tek 14.11.2017. kada je Tiu odvela dr. Nenadu Jakušiću u klinku za dječje bolesti Zagreb međutim odvela ju je samo jedanput. Nije joj poznato da bi okrivljena tjelesno kažnjavala Tiju, Tia joj u tom razdoblju nije govorila o tome, ali napomenula je da se radilo o silno zatvorenom djetetu te da nikad u 30 godina svog radnog iskustva nije vidjela dijete tako niskog samopouzdanja kao što je bila Tia. Poznato joj je da je okrivljenica negativno prikazivala Tijinog oca Tiji a isto je činio i on te je takvo njihovo ponašanje dovelo do toga da je Tia razmišljala o načinima da poćini suicid a o čemu se povjerila njezinoj kolegici Lani Lukaćić u listopadu 2022. Istom prilikom je njezinoj kolegici opisala svoj život kao stres i nepravdu uzrokovanu od strane majke, majku je izbjegavala osloviti majkom ili mamom te je istu cijelo vrijeme oslovljavala kao "ona" ili imenom. Tom prilikom spomenula je da ju je majka zaključavala u sobu, da ju vrijeđa te da zna na nju toliko vikati da ona ne može spavati a takvo ponašanje majke opisala je učestalim i intenzivnim. Tia je tek nakon povratka ocu 2021. počela govoriti o tome što se događalo u razdoblju dok je živjela s majkom pa je tako i u jednom razgovoru sa mnom osobno navela da ju nitko ne voli, da nije vrijedna i da je kriva za sve i da čemu uopće onda živjeti. Istaknula je još i da je za potrebe sudskog postupka 8. travnja 2022. Tia saslušana od strane posebne skrbnice Mateje Sekalec iz Centra za posebno skrbništvo kojoj je navela da je u razdoblju dok je živjela s majkom, njezina majka uvijek imala neke dečke te da je nju ostavljala često samu te da nikad nije znala kako će majka reagirati odnosno kad će "eksplozirati". Tom prilikom navela je i da joj je majka često govorila da je loša te da će ju smjestiti u psihijatrijsku bolnicu za djecu i mlade. Također joj je smetalo što je majka često i puno pušila u stanu od svega 48 kvadrata te da ju u istom nije spriječila činjenica što Tia boluje od astme. Rekla je da se majke ne boji ali da je ljuta na nju te čak da joj se ista isprića, ne bi vjerovala u njezinu iskrenost. Navela je dodatno da je otac u konačnici preuzeo u potpunosti brigu o djetetu 18. ožujka 2021. kada se na Tijin poziv vratio iz Njemačke te su nakon Tijinog odlaska kod oca, njezini susreti s majkom bili izuzetno rijetki iako je voditeljica mjere kao i Tijin otac poticali su Tiu da vidi majku, Tia je isto odbijala, nije joj se htjela javiti niti na telefonske pozive, blokirala je njezin broj iako joj je majka priprijetila da će joj smanjiti pretplatu za mobitel koji joj je ona plaćala ukoliko joj se Tia ne počne javljati. Prilikom njihovih rijetkih susreta, Tia je odbijala zagrliti majku kao i da ju majku uopće dotakne a problematično mi je bilo što je unatoč Tijinom odbijanju majka cijelo vrijeme tražila da Tia stanuje s njom. Dojma je da je majka samo verbalizirala brigu o Tiji a da joj je Tia samo sredstvo da postigne vlastite ciljeve kao što su primanje uzdržavanja za dijete od strane Tijinog oca, dok s druge strane dok je Tia stanovala sa svojim ocem, majka nije plaćala uzdržavanje za Tiu, također dok je Tia stanovala s majkom nije viđala oca zbog utjecala majke. Smatra da je okrivljenici bitno da ima ostvarene vlastite materijalne mogućnosti za ispunjenje svojih potreba dok o djetetu nije brinula na taj način pa ju tako nije niti uključivala u neakve slobodne aktivnosti obzirom da su se iste plaćale a što joj je dijete reklo u razgovoru 2016. kada ih je uputila da postoje besplatne slobodne aktivnosti, majka je zaista i odvela dijete ali isto je bilo kratkog vijeka. Istaknula je još da nakon što je Tia prešla kod oca u ožujku 2021. je majka uzela 700 kuna koje je Tiji dao otac te joj je oštetila monitor koji joj je otac kupio a što je Tiu izrazito naljutilo. Majka je tih 700 kuna Tiji kasnije vratila ali joj se Tia požalila da joj je i ranije znala uzimati novac koji je Tia prigodno dobivala. Poznato joj je da se dijete žalilo baki s majčine strane Elizabeti Drenski, kojoj je opisivala načine na koje se majka

ponaša prema njoj te na taj način tražila bakinu zaštitu ali joj je baka rekla samo da mora trpjeti jer joj je majka pod stresom. Istaknula je da je primarna funkcija područnog ureda zaštita interesa i dobrobiti djeteta te da se vode istim kada odlučuju o zajedničkoj ili samostalnoj roditeljskoj skrbi nad djetetom. Okrivljenica je dijete odvela u Polikliniku za zaštitu djece i mladih grada Zagreba ali Poliklinika nije nadležna za pružanje stručne pomoći na način na koji je majka upućena da potraži stručnu pomoć za dijete u vidu odvođenja istog dječjem psihijatru i kontinuirane psihoterapije. Zaključno je istaknula kako su nedvojbeno oba roditelja štetno utjecala na dijete ali smatra da je majka ipak imala veći negativan utjecaj obzirom da se radi o osobi koja će djetetu svašta obećati a u konačnici malo ili ništa od toga realizirati te sa čije strane je dolazilo kontinuirano omalovažavanje, vrijeđanje i verbalna agresija prema djetetu a koje po njezinoj procjeni ima veći negativan utjecaj nego što bi imao jedan udarac djeteta te koje ponašanje majke za posljedicu ima izrazito lošu sliku koju Tia ima o sebi te činjenicu da je srž njezinog karaktera postalo to da misli da ništa ne vrijedi, da ju nitko ne voli i da ju nitko neće i ne može voljeti a sve obzirom na majčine izjave koje su ju uvjerile u isto te obzirom na sve navedeno kod djeteta Tije i dan danas postoji rizik od suicida.

9. Iz iskaza svjedoka Gorana Kovačića proizlazi da je do 2018. radio u Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područni ured Novi Zagreb kao psiholog i član stručnog tima na obiteljskom odjelu. Poznato mu je da je prema obitelji Božić bilo u nekoliko navrata intervencija, a prva da je bila 2014. Najkritičnije je bilo u ljeto 2015. a obitelj su vodili do 2016. kada je predmet ustupljen Područnom uredu Samobor obzirom da je dijete povjereno na skrb ocu koji u nadležnosti tog centra ima prijavljeno prebivalište. 2014. su prvi put dobili informaciju da je u područnom uredu Trnje obavljen postupak posredovanja između stranaka Ivica i Martine Božić te da su uočene znatne nesuglasice i prijepori u razmišljanju i ostvarivanju roditeljske skrbi. Tada su procijenili da su oba roditelja nestabilne ličnosti koji su više puta prekidali svoju vezu te ju zatim ponovo uspostavljali. U ljeto 2015. živjeli su odvojeno te su si međusobno otimali dijete i u razdoblju kada je dijete bilo kod majke ista nije omogućavala ocu susrete s djetetom za što ju je on redovito prijavljivao ali isto je činio i otac dok se dijete nalazilo kod njega a za što je njega onda prijavljivala majka. Međusobno su se "loptali" sa svojom kćeri. On je osobno u barem tri navrata obavio razgovor s djetetom kojom prilikom je zamijetio da ista izražava trajnu naklonost ocu jer je dijete cijelo vrijeme verbaliziralo da želi živjeti kod oca, ali obrazloženje za isto dijete nije ponudilo. Tema njegovih razgovora s djetetom bili su osjećaji dok boravi kod majke odnosno kod oca i tom prilikom mu je Tia rekla da je majka stroga te da često više na nju međutim nije mu govorila ništa o ikakvom tjelesnom kažnjavanju, vrijeđanju ili omalovažavanju. Tijekom tih njihovih razgovora nije uočio ikakve poremećaje u ponašanju djeteta štoviše činilo mu se da se dijete unatoč znatno nepovoljnoj i toksičnoj dinamici između roditelja ipak nekako uspijeva snalaziti i zadržavati stabilnost te je u to vrijeme bila dobra i u školi. Iz navoda samih roditelja bilo mu je jasno da je njihova zajednica prožeta svađama, ne može sa sigurnošću tvrditi, ali njegova pretpostavka je da su se iste odvijale i pred djetetom, a i Tia mu je sama spomenula da se roditelji svađaju.

10. Ispitan u svojstvu svjedoka Ivica Drenski (stariji), otac optužene, naveo je kako je on u razdoblju od 2008.-2017. živio u zajedničkom kućanstvu sa kćeri Martinom i unukom Tiom. Za vrijeme njihova zajedničkog života nije bilo nikakvih problema s Tijom osim povremeno kada bi se vratila od oca pa je bilo očito da je pod utjecajem istog zbog čega je bila potištena te su morali malo više razgovarati s njom. Tia mu je jednom prilikom rekla da je on kao i njegova supruga, njezina baka te njezina majka

svi krivi ako njezin otac ode u zatvor jer joj je tako njezin otac bio rekao, a nakon što je bio prijavljen zbog nasilja u obitelji. Tijekom njihova zajedničkog suživota nije primijetio da bi njegova kćer znala ikada vikati na Tiju ili istu omalovažavati i vrijeđati. Znala je povremeno podići glas na dijete, ali isto je činio i on kao i vjerojatno svako drugi tko želi da ga dijete posluša. Naglasio je da se ne radi o histeričnom vikanju kojom prilikom bi se djeteta vrijeđalo govoreći mu da je glupača ili koza već o normalnom podignutom glasu. U tom razdoblju Tia je mogla redovito vidjeti oca kad god je željela te ju je on osobno vozio kod njega u Stupnik. Povremeno nije htjela ići kod njega, nije mu poznato zašto, ali čak i tada su ju on a i njegova kćer nagovarali da ode kod oca pa makar samo da bi vidjela baku. Tia je inače bila povučenije dijete, ali nije nikad primijetio da bi patila od depresije te se samoozljeđivala također nikad nije primijetio da bi imala tikove ali mu je poznato da ima problema sa težinom i da je oduvijek bila malo jača. Tijekom njihovog zajedničkog stanovanja poznato mu je da je centar za socijalnu skrb dolazio 2 ili 3 puta u nadzor nekad tijekom 2014. ili 2015.

11. Ispitan u svojstvu svjedoka Ivica Drenski (mlađi), brat optužene, naveo je da je živio na zajedničkoj adresi u Blatu, Furjanička 39, zajedno sa svojim roditeljima, sestrom i nećakinjom u razdoblju od 2010.-2017. kada se njegova sestra odselila zajedno s djetetom. Tijekom njihova zajedničkog suživota primijetio je samo brigu za dijete od strane njegove sestre, nije nikad vidio da bi ona maltretirala ili udarala Tiju. Znala je vikati na nju ako bi bila neposlušna oko škole ali pritom joj je samo govorila da treba učiti, nije imala nikakve ispade ili psihoze. Nije primijetio da bi ikad fizički kažnjavala dijete. Tia je znala biti povučena ali to je bilo zbog situacije među njenim roditeljima konkretno njihovih svađa kojima su svi znali svjedočiti pa tako povremeno i Tia. Ona bi se tada povukla u sebe i u svoju sobu ali nije primijetio da bi bila depresivna kao niti da se samoozljeđuje. Točno je da je Tia imala problem sa težinom a isti se pojavio kada je bila u dobi od 13 ili 14 godina. Ivica Božić mogao je uvijek vidjeti svoje dijete te je u tom razdoblju često dolazio kod njih gdje je znao i boraviti po sat dva a osim toga njegov mu je otac vozio dijete u Stupnik. Ivica je često znao raditi probleme te im je dolazio ispred kuće i prijetio da će istući oca i njega a bilo je to u razdoblju kada je imao mjeru zabrane približavanja djetetu, a zbog čega Tiju nije mogao vidjeti ali ne zna točno koliko je to trajalo. Poznato mu je da je u tom razdoblju Centar za socijalnu skrb dolazio u nadzor u njihovu kuću ali ne zna točno zašto niti je tome bio prisutan. Istaknuo je da u razdoblju dok su živjeli u zajedničkom kućanstvu je on često provodio vrijeme sa okrivljenicom i djetetom Tijom i to na način da su išli u kino, gledali su konje, Tia je znala ići i jahati konje te su vozili bicikle, po njegovom mišljenju Tia je bila sretno dijete, na rođendane joj je znalo doći po 20 djece uz obitelj i roditelje.

12. Ispitana u svojstvu svjedoka Miradija Hadžić navela je kako poznaje okrivljenu od rođenja budući da su njen muž i ona dugogodišnji prijatelji s njezinim roditeljima te su često ljetovali skupa i družili se međusobno. Kad se Martina udala i dobila dijete na neko vrijeme se nisu toliko intenzivno družili međutim prije nekih 15 godina nakon što se razvela od Ivica Božića, počeli su se ponovo intenzivno družiti i ljetovati skupa budući da ima unuka koji je iste dobi kao Martinina kćer te su njih dvoje bili jako dobri prijatelji i svi su zajedno ljetovali. Martina je bila jako protiv tehnologije te nije željela da djeca puno vremena provode pred televizorom ili na internetu te ih je oboje počela usmjeravati prema slikarstvu jer je primijetila da imaju sklonosti za to te im je često kupovali opremu za slikanje. Sjeća se kako su jedno ljeto Martina i Tia zajedno izrađivale letak kojim pozivaju na mir u svijetu. Prilikom tih njihovih druženja nikada nije bio prisutan Ivica Božić, a ona nije nikad vidjela da bi se Martina na ikakav

neprimjeren način ophodila prema djetetu Tiji dapače, budući da je ona intenzivno sudjelovala u njihovom životu te da su nekih 11-12 ljeta proveli skupa vidjela je samo pozitivne stvari odnosno kako ju usmjerava prema crtanju i miru u svijetu. Obzirom na to, bilo joj je nevjerojatno sve što je ovdje navedeno i za što se Martinu optužuje u ovome postupku, a pritom misli na to da ju je Martina već ranije kad je postupak pokrenut upoznala s tim za što ju se tereti a prije nekoliko dana joj je pokazala i nekakav papir, "svoju obranu" gdje je ona pročitala da je Martina svoje dijete zanemarivala i verbalno zlostavljala i ostalo za što se optužuje. Martina joj nije tom prilikom sugerirala što bi ona trebala govoriti danas na sudu ali nije ni trebala jer je ona zaista toliko dobro upoznata sa situacijom u toj obitelji da može sama govoriti o tome i utvrditi da nije bilo nikakvog neprimjerenog postupanja prema djetetu. Ono što je primijetila bilo je da je Martina Tiju jako usmjeravala prema školi te ju poticala da i na more nosi knjige i rješava zadaće prilikom tih kraćih vikend-izleta, ali isto nije činila na način da bi Tiju tjerala nego bi joj samo rekla da to mora riješiti a ukoliko treba pomoć, stavila bi joj se na raspolaganje. Tijekom tih naših druženja nije nikad primijetila nikakve promjene u ponašanju kod Tije kao niti promjene u njezinom izgledu. Tia je uvijek bila vesela i nasmijana. Poznato joj je da je obitelj Božić bila u tretmanu Centra za socijalnu skrb zbog borbe za skrbništvo i to je jedino što zna o tome a isto zna jer je bila veliki prijatelj s Martininim roditeljima kao i s Martinom a što je ostala i do današnjeg dana te se redovito vide na obiteljskim druženjima. Svako ljetu djecu su vodili na različite dječje događaje koji su bili organizirani na moru pa je tako Tia bila na balu princeza, viteškim igrama, radionicama i slično o čemu svjedoči stotine fotografija Tije s nasmiješenim licem. Osim što su provodili ljeta zajedno, s Martinom i njezinom obitelji se intenzivno družila tijekom cijele godine te su se viđali gotovo svaki vikend.

13. Ispitana u svojstvu svjedoka Mira Župančića iskazala je kako poznaje Martinu još od kad je bila dijete od prve godine života jer se intenzivno družila s njezinim roditeljima koji su joj jedni od najbližih prijatelja i s kojima se i danas intenzivno druži, a Martina je odrasla s njezinom kćerkom. Družili su se redovito te su se viđali najmanje 3-4 puta mjesečno i to na način da bi Martinini roditelji i Martina dolazili kod nje a i ona je dolazila u njihovu kuću. Prije rasprave na sudskom hodniku Martina joj je dala nekakav papir na kojem je napisala sve u vezi djeteta i socijalne službe i na kojem je objašnjavala da je ona bila korektna i da je samo pokušavala pomoći djetetu. Ne zna zašto joj je dala taj papir, nije točno sigurna ni što je osim toga pisalo na njemu, zaboravila je, ali Martina joj nije govorila što bi trebala danas svjedočiti, a za ovu današnju raspravu ju je samo ranije bila kontaktirala da ju pita da li joj želi biti svjedok. Martina joj nije trebala niti govoriti što da kaže jer ona sama zna i može reći da je Martina jedna izuzetno odgovorna osoba što se svega tiče a pogotovo roditeljstva te joj je Tia uvijek bila na prvom mjestu i ni ptičjeg mlijeka joj nije falilo. Nikad nije čula da bi joj rekla ikakvu ružnu riječ ili povisila glas na nju a kamoli da ju kažnjava ili se neprimjerenom ophodi prema njoj, u toj obitelji uvijek je bio sklad, a Martina je bila izuzetno poštovna majka. Nije primijetila niti ikakve promjene u ponašanju kod Tije kao niti promjene u njezinom izgledu, Tia je uvijek bila topla i pristojna djevojčica. Ivicu Božića je susrela nekad prije 2010. ali nakon toga nije joj poznato da je između njega i Martine bilo ikakvih svađa ili sukoba kao ni da bi se iste odvijale pred djetetom.

14. Iz iskaza svjedokinje Nade Božić proizlazi da je odnos između Martine i Ivice uvijek bio jako turbulentan te da su se u inkriminiranom razdoblju često svađali. Ona je tada živjela u prizemlju kuće u Božićima 11, a Ivica i Martina su s djetetom bili na katu kuće tako da su njezin suprug i ona redovito čuli galamu, lupanje i vikanje iz

njihovog stana, a zna da je Tia bila tome prisutna. Prilikom tih događaja uz više navrata je otišla gore do njih kako bi intervenirala ali u posljednjih trenutak bi se predomislila jer se nije htjela miješati. Kasnije ih je vidjela oboje počupane i izgrebane iz čega je zaključila da su bili agresivni jedno prema drugome. Prilikom tih svađa često su zvali jedno drugome policiju ali ne sjeća se da li je to ikada ona učinila. Tia joj se često žalila da ju mama maltretira, da ju gura i udara a posebno pamti jedan događaj kada joj je Tia rekla da ju je mama primila za grkljan i da ju je davila što je po njoj pokušaj ubojstva. Kada je imala svoje ispada, Martina je Tiu zatvarala u sobu i uzimala joj mobitel a znala joj je usred noći ući u sobi i sjediti na podu pola noći. Tia se nije pokoravala njenim željama pa joj je tako Martina spremila u psihijatrijsku ustanovu bez znanja Tijinog oca. Sjeća se da je Tia jednom prilikom fotografirala modrice koje joj je nanijela Martina ali nakon toga je mobitel izgubila a Martina nije htjela pomoći da se isti pronađe. Tia se o Martininom ponašanju žalila njoj i njezinom pokojnom suprugu kao i svom drugom djedu i baki, Martininim roditeljima koji nisu ništa poduzimali osim što joj je baka govorila da šuti i da mora slušati Martinu. Kada je Tia došla kod nje, a to je bilo 2021., nakon što je Martina otišla na posao a Tia je pobjegla i prvim busom došla k njoj, bila je u užasnom stanju, bila je na antidepresivima te se u nekoliko godina udebljala preko 20 kila. U tom razdoblju se jako bojala i zatvarala u sebe, nije išla u školu a ocjene su joj bila katastrofa. Danas je Tia puno bolje, dobro funkcionira, maturantica je u školi koju želi i voli pohađati a Martinu povremeno viđa te je istaknula kako joj Martina daje 200 eura mjesečno te povremeno još neki novac. U inkriminiranom razdoblju Tia joj se žalila da je majka prema njoj verbalno agresivna što je Tiu posebno pogađalo obzirom da je nježna i umjetnička duša, majka ju je gurala, maltretirala i vikala na nju ali nije se mogla sjetiti točno riječi koje joj je govorila. Sjeća se da je Martina Tiji govorila da je monstrum a tijekom 2023. kada je Tia završila u Dugavama radi kaznenog djela koje je Ivica počinio a Martina je odbijala da se dijete povjeri njoj na skrb što je bila Tijina izričita želja i što bi se uz majčin pristanak moglo i odmah i realizirati. Tia je većinom bila prisutna tijekom svađam između Martine i Ivice ali ne baš svaki put obzirom da je išla i u vrtić. U tom razdoblju je primijetila na djetetu da se jako zatvarala u sebe, bila je jako tiha i povučena, nije imala prijatelja a povremeno joj je na rukama vidjela modrice za koje je Tia govorila da nisu ništa i skrivala ih je odjećom. Druge ozljede na djetetu nje primijetila. Istaknula je da je točno da je jednom prilikom prije 15,16 godina došlo do fizičkog obračuna između okrivljene i nje kojom prilikom ju je okrivljena vukla za kosu a ona je nju ogrebala u samoobrani radi sukoba oko financija ali tome događaju Tia nije bila prisutna.

15. Iz iskaza svjedoka Ivice Božića, bivšeg supruga optužene, proizlazi da je odnos s optuženom od početka bio konfliktan, njih dvoje jednostavno nisu bili kompatibilni jedno za drugo te su se u razdoblju inkriminacije tri puta pokušavali razvesti a okrivljena je 6 puta odlazila i vraćala se u obiteljsku kuću. U tom razdoblju bili su više od osam godina u tretmanu CZSS te im je bio određen nadzor centar. Odnos između njega i optužene uključivao je redovito obostrano verbalno i fizičko nasilje a kojim svađama je u 50% slučajeva bila prisutna i Tia. Pamti događaj iz 2014. ili 2015. kada je jednom prilikom došao po dijete i dok je držao dijete za ruku okrivljena ga je primila za rame, okrenula prema sebi te udarila rukom u kojoj je držala upaljač te na taj način mu razbila i gornju i donju usnu zbog čega je i krvario. Nije to tada prijavio policiji nego je otišao do svog punca i punice kako bi im pokazao što je napravila njihova kćer. Između njega i Martine bilo je niz svađa pa tako i svađa gdje je on bio agresivan prema njoj za što je i osuđen. Njegov otac ih je usporedio sa životinjama jer su se stalno koškali, a oni su u tom razdoblju oboje koristili narkotike, on možda malo

više a Martina je bila aktivan kockar te je i njega ponovno navukla na kocku što je postao uzrok njihovih problema i brojnih svađa obzirom da su zbog kocke živjeli u neimaštini zbog čega su oboje bili tankih živaca te lako i brzo planuli jedno na drugo. Njihove su svađe prvo počela sa verbalnim napadima, bili su jako neugodni i vulgarni jedno prema drugome, nisu se štedili, podjednaki su bili u tome kao i u fizičkom nasilju jer je bilo šamaranja i udaranja i s jedne i s druge strane. Oni su tada bili preplavljeni ljutnjom i bijesom te su u potpunosti zanemarili dijete jer su u potpunosti bili usmjereni na sebe i svoje probleme umjesto na dijete, a koje dijete je u tim trenucima bježalo u sobu ili odlazilo kod bake da se makne od njihovih svađa. Tia je samo htjela imati dva funkcionalna roditelja koja su kompatibilni jedno za drugo a oni to nikako nisu bili. Tia uglavnom držala osjećaje u sebi, motivirana željom da ima oba roditelja. Napominje da je Martina bila mlada žena kada su dobili Tiu te je tražila njezino poštovanje, a on je više bio klaun dok je ona bila čvrsta ruka te je određivala pravila prema kojima je Tia trebala živjeti. Tiju je odgajala "na vojni način" te je od nje zahtijevala disciplinu i poslušnost a sama se nije tako ponašala. Naravno da bi i povisila ton na nju i vrijeđala ju, govorila bi joj da je nesposobna i glupa ali ništa previše. Tia je od nje znala dobiti i po guzici kao i kasnije kada je bila starija blagi šamar ali ništa sadistički. Pamti nekoliko događaja kojima nije bio prisutan budući da je puno radio a koje mu je prijavila Tia. Prvi je događaj iz 2017. kada mu je Tia rekla da ju je majka primila za ramena i drimala a drugi je događaj iz 2019. kada je prilikom pokušaja da joj okrivljenica uzme mobitel došlo do hrvanja između nje i Tije, a budući da je Tia tada bila fizički jača i trenirala je judo, u pokušaju da je savlada okrivljenica ju je uhvatila za grkljan. Taj je događaj više puta prijavio policiji a Tia ga i danas pamti i smatra da je bila žrtva i da se ništa nije poduzelo da ju se zaštiti. Nekad u 3. mjesecu 2021. u 22 h navečer dobio je telefonski poziv od Tije koja je rekla da ne zna što da učini, da je mama poludila, da joj prijete i da ju verbalno maltretira i vrijeđa te da je agresivna prema njoj. Poziv istog sadržaja primio je i 20 minuta kasnije te ponovno i u 22,45 h pa i u 23,15 h i takvo maltretiranje od strane okrivljene trajalo je do 1 u noći te je čak ušla za Tijom u sobu te nije htjela prestati s maltretiranjem svo to vrijeme. On je Tiji tada savjetovao da se pravi da spava pa kad mama ujutro ode na posao da ode na bus baki ako smatra da je potrebno. Istaknuo je još da je Tia zahvaljujući okrivljenici završila u Kukuljevićevoj radi jednog crteža na kojem je prikazan lik djevojke koji je nalik na nju a oko kojeg su ispisane riječi "glupa, nesposobna i sl." On nije niti znao da je ona u bolnici dok nije dobio poziv djelatnika CZSS koji ga je obavijestio da je Tia tamo jer da je suicidalna. Također, Martina je Tiu odvela psihijatru nekad u dobi od 14-16 godina koji je Tiji prepisao antidepresive za odrasle osobe tako da je Tia bila 6 mjeseci na Cipralexu i to 10mg zbog čega je imala nuspojava u vidu povećanja težine od čak 24 kg. Osim riječi glupa i nesposobna, se ne sjeća ako je bilo ikakvih drugih uvreda koje je okrivljenica uputila djetetu obzirom na protek vremena od počinjenja djela. Siguran je da mu se Tia povjerila za događaj iz 2017. kada ju je majka tresla, te to nije zamijenio sa događajem u kojem je njegov kum Marko Parać tresao i udario svoju kćer Tiu.

16. Iz izvješća Centra za socijalnu skrb Velika Gorica od 12. travnja 2021. (list 2 spisa) i 18. svibnja 2021. (list 82 spisa) u bitnome proizlazi da je brak između Martine i Ivica Božić bio opterećen čestim svađama, koje su ponekad prelazile u fizičko nasilje, koje se odvijalo pred mlt. kćerkom. Kad je zajednički život postao nepodnošljiv, Martina je zajedno sa kćerkom napustila supruga i otišla kod svojih roditelja još 2008.. U više navrata su supružnici pokretali postupak razvoda braka, ali i odustajali u nekoj fazi postupka. Mlt. Tia je bila na obradi u Poliklinici za zaštitu djece grada Zagreba gdje je utvrđeno da djevojčica odrasta u visokorizičnom obiteljskom okruženju te da oba

roditelja zanemaruju njene emocionalne potrebe. Temeljem nalaza i mišljenja Poliklinike od 2. listopada 2015. kao i vlastitih opservacija o izrazito narušenim odnosima između roditelja koji predstavljaju rizik za dijete, Centar za socijalnu skrb Zagreb inicirao je postupak izricanja mjere nadzora nad roditeljskom skrbi roditeljima Martini i Ivici u odnosu na mlt. Tiu. Dana 20. lipnja 2018. donesena je presuda o razvodu braka te da će mlt. Tia stanovati s majkom, a s ocem održavati kontakte. Iz dokumentacije Centra Novi Zagreb, Centra Samobor te na temelju rada s Martinom i Ivicom Božićem, zaključeno je da su odnosi između bivših supružnika izrazito narušeni, prisutno je međusobno optuživanje i nemogućnost komuniciranja, što je posljedično kod mlt. Tie izazvalo psihotraumatizaciju te je u nalazu Poliklinike od 25. srpnja 2019. ustanovljeno emocionalno zlostavljanje kod oba roditelja, neadekvatni roditeljski postupci, zastrašujući događaji u djetinjstvu, pa je Centar Velika Gorica izrekao mjeru stručne pomoći i potpore u vremenu od 15. ožujka 2020. do 15. ožujka 2021. U izvješćima voditelja mjere navodi se da su odnosi između bivših supružnika izrazito narušeni. Psihotraumatizacija djevojčice je prisutna kao rezultat dugogodišnje izloženosti narušenim obiteljskim odnosima. Mlt. Tia je svojevrijem preselila k ocu dana 18. ožujka 2021. te je otac pokrenuo postupak radi izmjene odluke s kojim će roditeljem stanovati mlt. dijete. U razgovoru s mlt. Tiom ista je izjavila da ju majka vrijeđa, omalovažava te da ju je udarila. Djevojčica nije uključena u tretman Poliklinike za zaštitu djece grada Zagreba, a roditelji daju različita tumačenja za neuključivanje, time da otac nije zadovoljan postupanjima liječnika.

17. Iz nalaza i mišljenja multidisciplinarnog tima Poliklinike za zaštitu djece i mladih grada Zagreba od 25. srpnja 2019. (list 4-8 spisa) proizlazi da se radi o djevojčici koja odrasta u obitelji separiranih roditelja, narušenih i konfliktnih međusobnih odnosa, kao i neadekvatnim odgojnim postupcima od strane majke, na način tjelesnog kažnjavanja te vrijeđanju i omalovažavanju. Izložena je neadekvatnim postupcima od strane oca te svjedočenju verbalnim sukobima oca i bake, kao i zastrašujućem događaju očevih prijetnji suicidom i homocidom bake. Kod djevojčice se obradom utvrdilo postojanje psihotraumatizacije kroz disocijativne mehanizme obrane, posttraumatske reakcije te visoku kliničku depresivnost uz oscilacije raspoloženja, impulzivnost te posljedično samoozljeđivanje. Prekomjerna tjelesna težina koja je ograničava, može biti također posljedica depresivnih i traumatskih reakcija. Mišljenja su da je kod djevojčice uslijed dugotrajne izloženosti narušenim obiteljskim odnosima došlo do navedenih posljedica koje dosežu nivo emocionalnog zanemarivanja i zlostavljanja. Prisutni su i tikovi žmirkanja. Navode se i pojedine situacije koje djevojčica iznosi pa tako navodi da teško podnosi situaciju u svojoj okolini u kojoj dominira sukob roditelja, kad su roditelji zajedno samo se svađaju, s mamom se zna „počupati“ jer se znaju svađati, jednom prilikom joj je rekla da ima depresiju a ona joj je rekla da je lažljivica. Navela je da ju je majka u jednom navratu primila rukom za vrat i da ju je naguravala prema krevetu, zna ju povremeno vrijeđati i omalovažavati, govori joj da je loša i da neće dobro proći u životu i da će biti smetlar, sve ju to uznemiri pa se noktima grebe po rukama a ponekad to bude do krvi, zbunjena je svojim osjećajima prema roditeljima, ponekad se ljuti na njih, ima osjećaj da ju ne razumiju niti da obraćaju dovoljno pažnje na njezine osjećaje.

18. Iz rješenje o određivanju mjere stručne pomoći i potpore u ostvarivanju skrbi o djetetu roditeljima Martini i Ivici Božić, Centra za socijalnu skrb Velika Gorica od 14. srpnja 2020. (list 9-10) utvrđeno je da je roditeljima Ivici i Martini Božić određena

predmetna mjera radi toga što nisu u stanju samostalno ostvarivati roditeljsku skrb pri čemu je ugrožen razvoj mlt. djeteta.

19. Iz mjesečnih izvješća voditelja mjere (list 16-62, 76-81, 86-124 spisa) te završnog izvješća voditelja mjere stručne pomoći i potpore od 30. lipnja 2021. (list 11-13 spisa) proizlazi da su odnosi u obitelji loši, a da mjera stručne pomoći nije adekvatna i svrsishodna. Zadani ciljevi planom mjere nisu postignuti.

20. Iz dokumentacija Centra za socijalnu skrb Velika Gorica (list 65-72, list 74-75, list 129, list 178-183, list 195-199, list 210, list 215-217, list 219, list 223-229, list 245-248), proizlazi u bitnome da je Ivica Božić 8. travnja 2021. izjavio da je preuzeo skrb nad djetetom jer se optužena posvađala s mlt. Tijom koja više ne želi živjeti s majkom koja ju je vrijeđala da je lijena i bezobrazna i da će je poslati u Dom te je rukom udarila Tiju, kao i da su od strane nadležnog Centra za socijalnu skrb u više navrat oba roditelja pozivana u Centar na razgovore radi intervencije oko pokušaja normalizacije ostvarivanja roditeljskih prava.

21. Iz medicinske dokumentacije Klinike za dječje bolesti Zagreb za mlt. Tiu od 20. travnja 2021., 11. ožujka 2021., 13. listopada 2020., 23. studenog 2020., 28. prosinca 2020. i 17. veljače 2021. (list 131-137) proizlazi da je mlt. Tia bila u praćenu od strane Poliklinike za dječju i adolescentnu psihijatriju zbog anksiozno-depresivnog sindroma F 41.2 te da joj je od strane liječnika psihijatra ordinirana terapiju Cipralexa. Svakodnevno troši antidepresive ali povremeno upadne u katatona stanja te nije sposobna izaći van. Tijino odrastanje bilo je traumatično u sferi odnosa oca prema njoj i njezinoj majci.

22. Iz medicinska dokumentacija Poliklinike za zaštitu djece i mladih grada Zagreba za mlt. Tiu od 30. studenog 2015., 6. veljače 2020., 13. siječnja 2020., 15. listopada 2019., 13. rujna 2019., 28. lipnja 2019., 15. siječnja 2016. (list 200-207) proizlazi da je mlt. Tia u navedenom razdoblju bila u praćenju Poliklinike po učinjenoj multidisciplinarnoj obradi pa je tako 6. veljače 2020. majka savjetovana da se obzirom na suicidalan rizik preporuča liječenje djeteta u Psihijatrijskoj bolnici za djecu i mladež.

23. Iz izvješća o osobnim i obiteljskim prilikama za obitelj Božić od 23. studenog 2023. (list 335-339 spisa) proizlazi da je je mlt. Tia svjedok brojnim roditeljskim verbalnim sukobima i policijskim intervencijama kao i negativnom prikazivanju od strane majke što se negativno odrazilo na djetetovu sliku o sebi te je djevojka bez samopoštovanja i samopouzdanja, mišljenja je da nije vrijedna, da ju nitko ne voli i da ništa ne vrijedi.

24. Razmatrajući vjerodostojnost dokaza u ovom postupku sud je, ocjenjujući svaki dokaz zasebno te uspoređujući ih međusobno i s rezultatima provedenog postupka, došao do sljedećih zaključaka.

25. Obrana optužene, iako opsežna, ostala je u bitnome repetitivna i površna, bez konkretnog osvrta na odlučne činjenice ovog postupka. Umjesto argumentirane obrane, optužena se ograničila na načelno poricanje krivnje te pokušaj prebacivanja odgovornosti na bivšeg supružnika kao i na maloljetnu kćerku i opravdavajući njegovim ponašanjem svoje postupke. Sud prihvaća kao istinom obranu optuženice jedino u dijelu u kojemu potvrđuje navode optužnice o redovitim verbalnim i fizičkim sukobima

nje i Ivce Božića u nazočnosti djeteta te u pogledu posljedica koje je isto ostavilo na dijete a za koje je i sama optužena navela da su posljedica njihovog svađanja pred djetetom. Optužena svojom obranom ima pravo otklanjati od sebe kaznenu odgovornost, međutim već i iz sadržaja ovako dane obrane razvidno je da je ista primarno usmjerena na diskvalifikaciju iskaza svjedoka Ivce Božića, zastupajući tezu da je dijete Tija Božić izmanipulirana od strane oca, te prebacujući pritom odgovornost kako na njega tako i na institucije uključene u poduzimanje mjera prema njihovoj obitelji. Sud takvu obranu ocjenjuje neživotnom, nelogičnom i neistinitom, budući da takvu obranu ne potkrepljuju iskazi svjedoka, dok stručne službe u cijelosti potvrđuju činjenične navode optužbe. Obzirom da obrana optužene ne proizlazi iz spisu priležćih materijalnih i personalnih dokaza, sud ju ocjenjuje neosnovanom i usmjerenom na umanjenje značaja vlastitog postupanja te izbjegavanje kaznene odgovornosti.

26. Sud je u cijelosti prihvatio i cijenio vjerodostojnim i istinitim iskaz Ivce Božića obzirom da je isti detaljno i okolnosno, te, po ocjeni suda, uvjerljivo i životno, opisao svoje i optuženičino postupanje kroz razdoblje od 11 godina navodeći konkretne događaje i opisujući ponašanja optuženice, ali i svoje, te ne umanjujući pritom svoj doprinos, a koje postupanje svjedoka i optužene je kod njihovog zajedničkog djeteta izazvalo dugoročne negativne posljedice. Svjedok je prilikom ispitivanja plakao te iskazivao suglasno kao i prilikom iznošenja obrane u predmetu pokrenutom povodom iste optužnice ali zasebno dovršenom ranijom odlukom, što sve upućuje na zaključak da je isti iskreno i istinito iskazivao te nije imao razloga neistinito prikazivati svoj odnos s optuženom te njihov odnos prema djetetu, a prema njegovim navodima njegov odnos s optuženom uključivao je redovito obostrano verbalno i fizičko nasilje a kojim svađama je u 50% slučajeva bila prisutna Tia te su navedene svađe uključivale vulgarna vrijeđanja, šamaranja i udaranja. Istaknuo je da su njih oboje u tome razdoblju konzumirali narkotike a optužena je bila ovisna o kocki. Naveo je posebno situaciju iz 2017. kada je optužena Tiju uhvatila za ramen i drmala kao i događaj iz 2019. kada je optuženica, u pokušaju da savlada dijete, istu uhvatila za grkljan te događaj iz ožujka 2021. kada ga je Tia u večernjim satima više puta uznemirena nazvala neznajući što da napravi jer je „mama poludila“, prijeti joj, verbalno ju maltretira i vrijeđa te je agresivna prema njoj a koje postupanje optužene je trajalo do 1,00 u noći i nije prestalo čak ni kad se Tia pravila da spava.

27. Iskaz svjedoka Ivce Božića potkrijepljen i iskazom svjedokinje Nade Božić koji iskaz je sud ocijenio istinitim, životnim i logičnim, te nije našao razloga da bi se svjedokinja davanjem lažnog iskaza izlagala opasnosti da se protiv nje pokrene kazneni postupak, pa je tako svjedokinja spomenula više događaja kojima nije osobno prisustvovala ali ju je o istom informirala mlt. Tia koja joj se često žalila da ju mama maltretira, da ju udara i gura te da ju je jednom prilikom uhvatila za grkljan i davila, kad je optuženica „imala svoje ispade“ zatvarala je Tiju u sobu i uzimala joj mobitel a znala joj je i usred noći sjediti na podu sobu, žalila joj se da je majka prema njoj verbalno agresivna i da viče na nju, a svjedokinja je i osobno redovito čula galamu, lupu i vikanje iz stana u kojemu su živjeli Ivica i Martina Božić s djetetom, a kasnije ih je oboje vidjela počupane i izgrebane iz čega je zaključila da su bili agresivni jedno prema drugome a zna da je tome bila prisutna i Tia. Također je navela da je na djetetu povremeno vidjela modrice na rukama koje je Tia pokušavala sakriti odjećom.

28. Sud je u cijelosti prihvatio i cijenio vjerodostojnim i istinitim iskaze svjedoka Lidije Čivrak, Aide Handžić, Vesne Majstorović i Gorana Kovačića obzirom da se radi o objektivnim i nepristranim svjedocima nezainteresiranim za ishod kaznenog postupka pa je tako svjedokinja Čivrak navela da je od početka rada s obitelji bilo je uočljivo da je njihov odnos vrlo poremećen, niti mjera nadzora nije dovela do pomaka. Majka se inače pokazala kao konfliktnija te često kontradiktorna u svojim izjavama. Roditelji su potpuno nekritični prema sebi i svojim postupcima, svu krivnju svaljuju na drugog roditelja, a Tiu vode psiholozima i psihijatrima u želji da njoj pomognu nesvjesni svoje uloge u njezinim problemima odnosno da je njihov narušen odnosno upravo uzrok Tiinih emocionalnih problema. Mlt. Tia je u periodu dok je živjela kod majke pričala o neadekvatnim odgojnim postupcima, odnosno o fizičkom kažnjavanju od strane oca, a u periodu dok je živjela kod oca, slične prigovore iznosi za majku. Nakon sukoba s majkom kada su se čak i fizički sukobile Tia odlazi kod oca. Odnos između Martine i Ivica Božića bio je jedan od najkonfliktnijih koje je ikad vidjela u svojoj karijeri, a u svemu tome je odrastala mala Tia, spomenula je događaj iz 2019. gdje je optužena uslijed fizičkog sukoba s Tijom oko mobitela istu uhvatila za vrt u području grkljana, mlt. Tia bila je žrtva nasilja kako od strane oca tako i od strane majke tako da nema govora o tome da bi optužena bila isključivo žrtva a Ivica Božić jedini nasilnik, jedina isključiva žrtva u svemu bila je mlt. Tia. Suradnja roditelja s CZSS prilikom provođenja nadzora i izrečenih mjera bila je takva da je otac u istome bio suradljiviji te je puno više pratio njihove upute i savjete dok je majka cijelo vrijeme bila povišenih tenzija, napeta i impulzivna te je stalno optuživala i prebacivala krivnju te verbalno-agresivno izražavala svoje nezadovoljstvo radom centara za socijalnu skrb. I jedan i drugi roditelj su se međusobno cijelo vrijeme optuživali te bili nekritični prema vlastitom ponašanju i utjecaju istoga na Tiu. Svjedokinja Handžić navela je da joj je otac Ivica govorio o fizičkom sukobu majke i kćeri, roditelji nisu interes djeteta uspjeli staviti ispred svojih interesa, što se očito reflektiralo na emocionalno stanje njihovog djeteta. Zamijetila je nedovoljnu brigu roditelja oko Tiinih školskih obaveza, velik broj neopravdanih izostanaka za vrijeme dok je živjela s majkom. Svjedokinja Majstorović navela je da je iz svojeg postupanja prema obitelji Božić saznala da dok su živjeli u obiteljskoj zajednici bili izuzetno narušeni roditeljski odnosi te da su se događale učestale svađe među roditeljima kojima je dijete svjedočilo, također u to vrijeme su oba roditelja bila i ovisna o kocki zbog čega su nastali veliki dugovi. Dijete je često gledalo svađe roditelja kao i policijske intervencije kod istog a redovito je svjedočilo i verbalnim ispadima svoje majke koja "kad ju uhvati " postane izrazito verbalno agresivna i logoreična te riječi iz nje izlaze poput topovske paljbe. Verbalno agresivna postane prema bilo kojoj osobi koja se nalazi u njejoj prisutnosti pa je tako i prema meni više puta bila zbog čega sam bila prisiljena prekinuti naš daljnji razgovor, a takvim njezinim ispadima redovito je svjedočila i Tia koja je i sama bila žrtva takvih napada. Tia joj je pričala kako njezina majka urla na nju i vrijeđa ju govoreći joj da je glupa i da je ona kriva za sve što se događa. Zbog svega toga, Tia je bila u izrazitom stresu i traumatizirana a što sam vidjela prilikom razgovora s njom gdje je očito bilo da Tia nije dobro iako je ona uvijek na moje upite odgovarala da je dobro ali isto je činila jer je smatrala da mora tako odgovoriti. Prilikom njihovog razgovora cijelo vrijeme je gledala u pod i krčila prste te je bila izrazito tjeskobna a nikad u 30 godina svog radno iskustva nisam vidjela dijete tako niskog samopouzdanja kao što je bila Tia. Okrivljenica je negativno prikazivala Tijinog oca Tiji, a isto je činio i on te je takvo njihovo ponašanje dovelo do toga da je Tia razmišljala o načinima da poćini suicid, a o čemu se povjerila njezinoj kolegici Lani Lukačić u listopadu 2022. Istom prilikom je opisala svoj život kao stres i nepravdu uzrokovanu od strane majke, majku je izbjegavala osloviti majkom ili mamom te ju je

cijelo vrijeme oslovljavala kao "ona" ili imenom. Tom prilikom spomenula je da ju je majka zaključavala u sobu, da ju vrijeđa te da zna na nju toliko vikati da ona ne može spavati a takvo ponašanje majke opisala je učestalim i intenzivnim. Tia je tek nakon povratka ocu 2021. počela govoriti o tome što se događalo u razdoblju dok je živjela s majkom pa je tako i u jednom razgovoru sa njom osobno navela da ju nitko ne voli, da nije vrijedna i da je kriva za sve i da čemu uopće onda živjeti. U razdoblju dok je živjela s majkom, njezina majka uvijek je imala neke dečke te je nju ostavljala često samu te nikad nije znala kako će majka reagirati odnosno kad će "eksplozirati". Majka joj je često govorila da je loša te da će ju smjestiti u psihijatrijsku bolnicu za djecu i mlade. Također joj je smetalo što je majka često i puno pušila u stanu od svega 48 kvadrata te da ju u istom nije spriječila činjenica što Tia boluje od astme. Nedvojbeno su oba roditelja štetno utjecala na dijete ali smatra da je majka ipak imala veći negativan utjecaj obzirom da se radi o osobi koja će djetetu svašta obećati a u konačnici malo ili ništa od toga realizirati te sa čije strane je dolazilo kontinuirano omalovažavanje, vrijeđanje i verbalna agresija prema djetetu, a koje po njezinoj procjeni ima veći negativan utjecaj nego što bi imao jedan udarac djeteta te koje ponašanje majke za posljedicu ima izrazito lošu sliku koju Tia ima o sebi te činjenicu da je srž njezinog karaktera postalo to da misli da ništa ne vrijedi, da ju nitko ne voli i da ju nitko neće i ne može voljeti a sve obzirom na majčine izjave koje su ju uvjerile u isto te obzirom na sve navedeno kod djeteta Tije i dan danas postoji rizik od suicida. Svjedok Kovačić naveo je da su oba roditelja nestabilne ličnosti koji su više puta prekidali svoju vezu te ju zatim ponovo uspostavljali. U ljeto 2015. živjeli su odvojeno te su si međusobno otimali dijete i u razdoblju kada je dijete bilo kod majke ista nije omogućavala ocu susrete s djetetom za što ju je on redovito prijavljivao, ali isto je činio i otac dok se dijete nalazilo kod njega, a za što je njega onda prijavljivala majka. Međusobno su se "loptali" sa svojom kćeri. Iz navoda samih roditelja bilo mu je jasno da je njihova zajednica prožeta svađama, njegova je pretpostavka je da su se iste odvijale i pred djetetom, a i Tia mu je sama spomenula da se roditelji svađaju. S obzirom na međusobnu usklađenost iskaza svih navedenih svjedoka, njihovu uvjerljivost i podudarnost s materijalnim dokazima izvedenim u postupku, sud nije imao razloga sumnjati u njihovu vjerodostojnost te ih je u cijelosti prihvatio kao osnovu za utvrđenje činjeničnog stanja.

29. Nadalje, sud iskaze svjedokinja Miradije Hdžić i Mire Župančić nije cijenio istinitim niti vjerodostojnim obzirom da se radi o prijateljicama optuženice čiji iskazi značajno odudaraju od iskaza objektivnih i nepristranih svjedoka i materijalne dokumentacije te idealiziraju odnos optuženice i djeteta, stoga je zaključak suda da su obje svjedokinje pristrane i svoje iskaze usmjerile otklanjanju kaznene odgovornosti od optuženice što je posebice vidljivo iz dijela njihovih iskaza u kojemu negiraju da su vidjele ikakve promjene u ponašanju i izgledu maloljetne Tije što je u suprotnosti, ne samo s ostalim provedenim dokazima već i samoj obrani optuženice. Valja istaknuti i da su obje svjedokinje navele da su prije svojeg svjedočenja na sudu bile kontaktirane od strane optuženice koja im je pokazivala nekakve papire i „svoju obranu“, iako ističu da im optuženica nije sugerirala što da iskazuju na raspravi, zaključak je ovoga suda kako su optuženičine radnje bili motivirane upravo utjecajem na svjedokinje. Također, iskaze svjedoka Ivica Drenskog (starijeg) i Ivica Drenskog (mlađeg) sud nije prihvatio kao istinite obzirom da se radi o pristranim svjedocima, ocu i bratu optužene čiji iskazi značajno odudaraju od iskaza nepristranih i objektivnih svjedoka i pročitane materijalne dokumentacije, stoga je zaključak ovoga suda da su takvi iskazi motivirani isključivo otklanjanju, odnosno umanjeњу, kaznene odgovornosti optužene. Sud je

prihvatio njihove iskaze jedino u dijelu u kojemu navode da je optuženica znala vikati na dijete/povremeno podići glas, međutim oba svjedoka umanjuju značaj takvih odgojnih postupaka optužene smatrajući ih normalnim i prihvatljivim. Također, pristranost navedenih svjedoka vidljiva je u činjenici da, iako navode da je dijete Tia patila od prekomjerne tjelesne težine, negiraju da bi kod iste dolazilo do promjena u ponašanju već ju opisuju kao sretno i zadovoljno dijete što je u suprotnosti s iskazima nezainteresiranih svjedoka i medicinskom dokumentacijom.

30. Konačno, optužena je osporila da bi njezinim postupanjem bila povrijeđena prava djece maloljetne Tije Božić. Suprotno navedenoj tvrdnji, zaključak je ovoga suda kako je upravo opisanim ponašanjem optužene, verbalnim sukobljavanjem s ocem maloljetne Tije Božić, vikanjem a potom i fizičkim sukobljavanjem tijekom duljeg inkriminiranog razdoblja, korištenjem neprimjerenih odgojnih metoda – tjelesnim kažnjavanjem i omalovažavanjem, a koje ponašanje optuženice, zajedno s, treba naglasiti, zajedničkim djelovanjem njezinog tadašnjeg supruga i oca djeteta, je kod djeteta izazvalo psihotraumatizaciju kroz disocijativne mehanizme obrane, posttraumatske reakcije te visoku kliničku depresivnost uz oscilacije raspoloženja, impulzivnost te posljedično samoozljeđivanje, prekomjerne tjelesne težine te tikova žmirkanja a kako s to navodi u nalazu i mišljenju multidisciplinarnog tima za ml. Tiju Božić. Optuženica je psihički i fizički zlostavila svoje dijete u duljem vremenskom razdoblju pritom ignorirajući njezinu osjetljivu životnu dob i potrebu za mirnim i stabilnim domom te roditeljima čija je interakcija usmjerena ka konstruktivnom rješavanju nesuglasica umjesto konfliktima i neprijateljstvu. Postupajući na opisani način optuženica je ostvarila objektivna obilježja kaznenog djela povrede djetetovih prava opisana u članku 177. stavku 2. KZ/11 na štetu djeteta Tije Božić, a i subjektivna jer je bila svjesna da opisano ponašanje u svojoj ukupnosti, predstavlja psihičko i fizičko zlostavljanje djeteta i ugrožava njezin razvoj i na to je i pristala, dakle postupala je s neizravnom namjerom zlostave djeteta.

31. U potpunosti je prihvaćena i materijalna dokumentacija pročitana tijekom dokaznog postupka s obzirom da ista nije ničime dovedena u pitanje.

32. Nakon ovako provedenog dokaznog postupka, ocjenjujući sve dokaze, kako pojedinačno, tako i u njihovoj ukupnosti, te analizirajući obranu optuženice i istu uspoređujući s ostalim provedenim dokazima, ovaj sud smatra da je optuženica Martina Božić počinila inkriminirano joj kazneno djelo povrede djetetovih prava na način kako je navedeno u izreci ove presude.

33. Svijest o protupravnosti u vrijeme počinjenja djela nije dovedena u pitanje, a tijekom dokaznog postupka se nisu pojavile okolnosti koje bi upućivale na sumnju u ubrojivost optužene, zbog čega je sud utvrdio da je optužena upravo svojim ponašanjem ostvarila sva subjektivna i objektivna obilježja kaznenog djela iz članka 177. stavak 2. KZ/11.

34. Prilikom odluke o kazni sud je primijenio opće pravilo o izboru vrste i mjere kazne, te je u odnosu na optuženicu ocijenio sve olakotne i otegotne okolnosti utvrđene na strani optuženice, kao i jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, pobude iz kojih je počinio kazneno djelo, način počinjenja i skrivljene učinke djela, prijašnji život okrivljenice, njezine osobne i imovinske prilike te njezino ponašanje nakon počinjenja kaznenog djela te težinu i društvenu opasnost kaznenog djela.

35. Kao olakotne okolnosti na strani optužene sud je cijenio činjenicu da je kazneno i prekršajno neosuđivana kako prije, tako i nakon počinjenja ovog kaznenog djela, činjenicu da je zaposlena i ostvaruje redovita primanja te da je majka jednog djeteta. Otegotnom okolnošću optuženici cijunjena je upornost protupravnog ponašanja prema djetetu kroz inkriminirano razdoblje kao i nekritičnost koju pokazuje spram vlastitom ponašanja.

36. Odlučujući o vrsti i visini kazne, sud je uzeo u obzir i zapriječenu kaznu za kazneno djelo iz članka 177. stavak 2. KZ/11 pri čemu je cijunjeno postupanje optužene, odnosno da je isti kazneno djelo počinio s neizravnom namjerom koja iako je sastavni element kaznenog djela ima biti uzeta u obzir prilikom odluke suda o kazni.

37. Sud je na optuženicu primijenio Kazneni zakon koji je bio na snazi u vrijeme počinjenja kaznenog djela. Naime, Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona (Narodne novine broj 126/19) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2020. postrožen je kazneni okvir za kazneno djelo povrede djetetovih prava iz članka 177. stavak 2. KZ/11 na način da je povišen zakonski minimum kazne za ovo kazneno djelo, sa šest mjeseci na jednu godinu. S obzirom na povišenje zakonskog minimuma kazne, te s obzirom na obvezatnu primjenu blažeg zakona propisanu člankom 3. stavkom 2. KZ/11 na optuženicu je kao blaži Zakon primijenjen KZ/11 važeći u vrijeme počinjenja kaznenog djela.

38. Uzimajući u obzir sve naprijed iznijete okolnosti, te činjenicu da je za kazneno djelo povrede djetetovih prava iz članka 177. stavak 2. KZ/11 kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci do pet godina, kao i okolnosti i način počinjenja djela, sud je optuženoj za kazneno djelo povrede djetetovih prava iz članka 177. stavak 2. KZ/11 izrekao kaznu zatvora od jedne godine te primijenio uvjetnu osudu na način da se kazna zatvora u trajanju od 1 godine neće izvršiti ukoliko optužena u roku od 2 godine ne poćini novo kazneno djelo. Optuženoj će ovakvom kaznom biti omogućeno ponovno uključivanje u društvo, odnosno društveno prihvatljivo ponašanje te ponovno uključivanje u redovne životne tokove u kojima nema mjesta činjenju kaznenih djela, kao što će joj biti omogućeno da pokaže da je shvatila ozbiljnost i nedopuštenost opisanog načina postupanja, te da eventualne nesuglasice sa drugim osobama ne može rješavati ispoljavanjem nasilja. Odlučujući o duljini roka kušnje, sud je imao na umu sve već ranije navedene okolnosti na strani optužene, ali i okolnosti vezane uz samo djelo i njegovo poćinjenje, odnosno svijest i volju optužene da postupa protivno zakonu, neovisno o pobudama koje su na nju u tom trenutku utjecale. Stoga sud smatra da je rok kušnje od 2 godine, što u konkretnom slučaju znaći da preostali dio kazne neće biti izvršen ukoliko u tom roku optužena ne poćini novo kazneno djelo, upravo primjeren i dostatan za ispunjenje svoje svrhe. Upravo u roku provjeravanja pod prijetnjom izvršenja kazne optuženoj će ostati mogućnost da pokaže da je izrećena uvjetna osuda na nju doista i utjecala u smislu specijalne prevencije te će imati priliku pokazati da nasilno postupanje nije usvojila kao uobićajeni obrazac ponašanja te će ujedno imati mogućnost opravdati ocjenu suda da i bez izvršenja kazne neće ubuduće činiti kaznena djela jer će joj se u protivnom uvjetna osuda opozvati i kazna zatvora na koju je osuđena izvršiti.

39. Nadalje, sud je optuženoj izrekao i sigurnosnu mjeru obveznog psihosocijalnog tretmana iz članka 70. KZ/11 u trajanju od dvije godine. Navedenim

člankom propisano je da će sud odrediti sigurnosnu mjeru obveznog psihosocijalnog tretmana počinitelju koji je počinio kazneno djelo s obilježjima nasilja ako postoji opasnost da će počiniti isto ili slično kazneno djelo. Obzirom na strukturu ličnosti optužene i njezino ponašanje ovaj sud izrekao je navedenu sigurnosnu mjeru upravo kako bi se umanjila mogućnost ponavljanja kaznenih djela i otklonila opasnost za okolinu. Sigurnosna mjera obveznog psihosocijalnog tretmana provodit će se u zdravstvenoj ustanovi ili u pravnoj osobi ili kod fizičke osobe specijalizirane za otklanjanje nasilničkog ponašanja pod uvjetima propisanim Pravilnikom o izvršavanju psihosocijalnog tretmana izrečenog počinitelju kaznenog djela s obilježjem nasilja (Narodne novine 103/18). Pri tome je optuženica upozorena da u slučaju počinjenja novog kaznenog djela, ili kršenja obveza određenih joj sigurnosnom mjerom, uvjetovani dio kazne zatvora može biti opozvan.

40. Na temelju članka 148. stavak 1. u svezi članka 145. stavak 2. točka 1. i 6. ZKP/08 optuženoj je naloženo naknaditi troškove kaznenog postupka razmjerno složenosti i trajanju postupka, te izvedenim dokazima, i to u paušalnom iznosu od 100,00 eura, pri čemu je sud uzeo u obzir da je optužena zaposlena i ostvaruje redovita mjesečna primanja, slijedom čega je ocjena suda da ovim iznosom neće biti dovedena u pitanje njezina osnovna životna egzistencija i egzistencija osoba koje je dužna uzdržavati, s time da je troškove postupka dužna platiti u roku od 60 dana od pravomoćnosti presude.

U Velikoj Gorici, 3. prosinca 2025.

Zapisničar:
Ana Lovrić

Sutkinja za mladež
Tea Mirošević

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude stranke imaju pravo podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka presude. Žalba se podnosi ovom sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud kao drugostupanjski sud.

DNA:

1. ODO Velika Gorica na broj KOz-DO-27/22
2. optužena Martina Božić

Broj zapisa: **9-30884-c95e3**

Kontrolni broj: **06af3-d0237-3ffe6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Tea Mirošević, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.